

Voorwoord:

Ik ben geboren kort na een tijd van diepe crisis, toen de bommen op Nederland vielen. Al oud dus en behept met gedachten en eigenschappen die misschien niet allemaal meer van deze tijd zijn. Uit een tijd waarin arbeid nog gewaardeerd werd en ondernemerschap nog bij de elite hoorde. Ik ben dus opgegroeid met het bankgeheim. Een “vergeetwoord” voor Frits Spits van “de taalstaat”.

Heb er a.u.b. begrip voor, dat ik een oude zuinige, gierige, spaarzame Nederlander ben, die geprobeerd heeft zijn eigen verantwoordelijkheid te dragen. Die het te min vond om zijn hand te moeten ophouden en van toeslagen en subsidies te moeten leven. Die nog spaarde met de zilvervloot van de Rijkspostspaarbank. Bepaalt u zelf maar of ik in deze wereld nog wel pas.

Wat is een eigenlijk groot bedrag? Waarmee mag ik nog over straat?

De eerste keer dat ik met “het grote geld” werd geconfronteerd was ik een jaar of 10. Ik vond een vrij zware, lederen aktetas midden op straat, die ik zonder hem te openen direct naar het politiepостje bracht. Toen ik thuis kwam vertelde ik dat aan mijn vader, die me direct terugstuurde naar dat politiepостje om die tas terug te halen, omdat hij vond, dat ik die tas zelf maar moest bewaren tot de verliezer zich gemeld zou hebben. De agent pakte die tas weer, maar ging toen nog wel eerst de inhoud controleren. Die bestond uit o.a. een opvouwbaar blikken broodtrommel met een wekring er omheen. Ervaren als de diender was keek hij voor zijn zekerheid toch even naar de inhoud van de trommel. Geen brood! Maar bankbiljetten. Iets meer dan f4000.= De telefoon gaat toevallig. De verliezer had zich gemeld op het hoofdbureau van politie. De agent stelde voor, dat ik even op hem wachtte. Hij kwam op de fiets. De zaak werd door de agent afgehandeld. Ik ontving van de verliezer, een verzekeringsagent zo bleek, mijn vindesloon, een briefje van f2.50 Goed voor 25 ijsjes, rekende ik snel, bij CJamin ter grootte van elk een pakje margarine. Mijn vader heeft me daarna, toen ik zonder tas thuiskwam, uitleg gegeven over vindesloon.

Wat had ik toen geleerd? Als je op de buitenkant van een tas niet schrijft wat er in zit weet niemand het. Daar heb ik later altijd dankbaar gebruik van gemaakt als ik naar het bankloket ging.

Nu zo’n 25 jaar geleden kwam ik bij een bankloket om een nieuwe spaarrekening te openen in onze nieuwe woonplaats. Mijn oude rekening had ik bij een andere bank opgeheven, in een ander gedeelte van Nederland. De loketbediende maakte de papieren klaar en ik legde f25.000.= op de balie. Oeps. Waar dat geld dan wel vandaan kwam, vroeg het jonge heertje, Verrast als ik was, begon ik onmiddellijk met nadenken. Ik wist dat toen niet, maar de eerste indicator had ik al geraakt. Ik was kort sprakeloos. De loketbediende had een voorstel: nu f15.000.= storten en volgende week de rest? Ik kreeg een mondelinge spoedcursus witwassen. Mijn verbazing was veranderd in begrip. Alhoewel.

Enige tijd later kreeg ik twee ervaringen met het depositogarantiestesel, bij Icesave en DSB. Later verneem via de pers over andere (gerenommeerde?) banken die door de staat gered moeten worden. En nu spaar ik bij een bank die wel graag (volgens de pers) bijna €800.000.000.= betaalt voor “een schikking”, maar mij geen spaarrente waard vindt. En toch maar de moed hebben om mij te vragen “waar dat geld vandaan komt” of

“gaat u een grote aankoop doen?”. En dat wordt straks nog erger. Want er moet wat ingevuld worden om aan de wet te voldoen, dat het echt gevraagd is.

Tussendoor: Binnenkort ga ik dood. Als eerzaam (?) burger heb ik mijn verantwoordelijkheid gedragen en mijn begrafenis kan contant betaald worden. Niet door middel van de gouden ring die ik als visser in mijn oor draag, maar gewoon met geld uit mijn spaarpot thuis. Ik ben er nu niet zeker van of mijn begrafenisondernemer mijn contante geld van mijn nabestaanden in 1 keer in ontvangst mag nemen. Handelaren in goederen zijn beperkt, die in diensten niet? Ik ga het wel ontdekken.

Mijn zienswijze:

Sinds de oprichting van de ECB en “de aansluiting” van NL daarbij, is voor mij de financiële wereld totaal veranderd. Vroeger had mijn bankbiljet waarde. Zo voelde dat. Als ik het op de spaarbank zette had ik daar een gevoel bij. Ik werd rijk. Ik kreeg rente die vergelijkbaar was met de inflatie. Nu worden de €-biljetten ergens uit een drukpers gedraaid terwijl de directeur van de ECB schreeuwt dat hij er nog veel meer kan drukken. Als ik met mijn spaargeld aan zijn loket sta roept hij dat hij het wel wil bewaren, maar dan moet ik er voor betalen. Negatieve rente. En om mij gerust te stellen roept die directeur ook, dat hij het witwassen door de criminelen effectief gaat aanpakken. En al onze politici trappen in zijn “fabels”. Dat kan ik, als enige, niet geloven!

Die bananendozen, sporttassen en losse pakken contant geld zijn buiten gebruik gesteld? Of hadden die schikkingen daar geen relatie mee. Ik val echt door de mand. Ik weet er niets van. Ik lees alleen de krant. En dan nog wel alleen het fakenieuws, blijkt.

Nog erger: Als ik het op mijn bank(spaar)rekening heb staan moet ik er zelfs belasting over betalen. Onder het mom (leugen) van gratis rendementsinkomen volledig door onze politici te verantwoorden.

Wie geeft het geld uit, zolang het nog bestaat? De bank dus en niet de staat. Aan een bankbiljet kun je niet zien dat het door een land is uitgegeven. Alleen uit welke drukkerij de ECB het gehaald heeft. Maar dat kan elke drukkerij zijn. Zelfs de staten zijn niet meer in de gelegenheid na te gaan hoe het in omloop gebracht werd. Alleen de ECB kan dat. Dat is wel wat anders dan voor de invoering van de €. Ik ben er nog niet aan gewend. Sterker, ik vertrouw het niet. Gelukkig. Ik ben de enige.

Onder het mom van het bestrijden van witwaspraktijken is de ECB en alle verbonden banken er alleen maar op uit om al ons “eigen” geld, van de burgers, af te pakken. Letterlijk. Geld is van de banken. En van niemand anders. Contant komt, liefst, helemaal de bank niet meer uit. Zelfs mijn oer-Hollandse degelijkheid, sparen, wordt letterlijk bestraft. Lenen kost geld, maar sparen ook. Ik moet maar een smartfone kopen, dan kan ik op mijn gratis spaarrekening kijken. Ik kan het er niet eens meer van afhalen, want dan mag ik er niet mee betalen. Nu nog net 3000, maar dat is gemakkelijk instelbaar op nul. Contant geld is vergelijkbaar met CO2. Gif! Daar moeten we van af. Dat voorbeeld staat niet in de verantwoording van het wetsvoorstel. Vergeten? En een portemonnee is alleen nog te vinden in het museum.

Even een stapje terug:

Momenteel ben ik gevoelsmatig al getuige van een volgende fase van een “staatsgreep”. Die door de ECB-bank.

Zonder dat ze dat openlijk zeggen wordt het streven naar het opheffen van contant geld, door die bankiers, met volle medewerking van de €- en EU-politici, die roepen, dat ze ook door mij gekozen zijn en het volk vertegenwoordigen, naar een volgende fase gebracht.

Na het stoppen van de uitgifte van € 500.-biljetten en en het strakker instellen van **meldplichten en informatieplicht voor bepaalde transacties** volgen straks de nu aangekondigde maatregelen. Een meldplicht die opgelegd wordt aan ... achterdochtige, argwanende, afgunstige, niet opgeleide, niet voor hun daden verantwoordelijke, enz. enz. burgers die op geen enkele wijze gekwalificeerd zijn of verantwoordelijkheid hebbend voor hun “daden”. Verraders. Ja, wetgever. Wetgever, u bent nu echt een **verraderswereld** aan het maken. Zoals wij hier vooral in '40-'45 beleefd en meegemaakt hebben. Een wereld waar wij altijd voor gewaarschuwd zijn. Een wereld met KGB en STASI en stillen. De ultieme bedreiging van onze democratische wereld. Leer van de geschiedenis. Trap niet in je eigen gevoelens van achterdocht en wantrouwen. Laat de banken dat nou maar goed in de gaten houden.

Als de overheid criminaliteit wil beteugelen, moet ze niet iedere burger als verdacht beschouwen. Dat past bij dictators. Waarom treden we zo graag op tegen dictators. Omdat dat altijd te verantwoorden is bij het volk. Waar we met deze zogenaamde anti-witwas-wet naar toe werken, is een verraderswereld waar iedereen (met een extra broek in de kast) een gevaarlijke verdachte is. Melden! Aan de geheime dienst. Zorg er vooral voor dat tegenover de verdachte geen enkele verantwoording geregeld is. Binnenkort leven voor de overheid nog uitsluitend kroongetuigen in dit land. En die hebben allemaal toegevoegde anonieme advocaten.

Op de achtergrond wordt gesproken over een Europees depositogarantiestelsel? Als het financiële systeem betrouwbaar zou zijn is dat toch niet nodig? Kennelijk is het toch niet ondenkbaar, dat een €-bank toch kan omvallen.

We hebben het allemaal onlangs meegemaakt (na de zgn. financiële crisis) het omvallen van Icesave en DSB almede de “schikkingen” voor ING en andere grote banken.

Conclusie: Mijn vertrouwen in banken en financiële instellingen is te laag om mijn geld aan hen toe te willen vertrouwen. Als ik grote bedragen wil opnemen/storten verwacht ik geen gedoe.

De belastingdienst heeft bewezen, dat het niet ingericht is voor een beetje ingewikkelde regeling als kinderopvangtoeslagen. En nu gaat men diezelfde dienst uitbreiden met meld- en controle-instellingen die zaken moeten controleren zoals winstbelasting, waarvan onze premier nog niet in staat is dat begrijpelijk uit te leggen.

Onze politici die wetten maken herhalen permanent hun eigen fouten. Als iets in de praktijk niet te regelen is red je dat ook op papier niet, al roep je van wel.

Sorry. In de praktijk zal die drugsfabriek in die loods gewoon blijven bestaan, die bananendozen zullen de haven binnen varen en als er niet met geld betaald kan worden zijn er nog veel meer mogelijkheden.

Ik moest even aan die handelaar denken die een bedreiging vormt voor onze samenleving.

Die mensenhandelaar. Die doet tegenwoordig in vrouwen in plaats van drugs. Drugs kun je maar 1 keer verkopen. Een vrouw vaker.

Ik was duidelijk. Mijn vertrouwen in regeltjes en de praktische uitvoerbaarheid er van is minder groot dan die van de wetgever.